

88 MILLIOEN KLANTEN

gemiddelde Nederlander en bioscoop

Voor een zeer goed bezette zaal — het slechte weer had slechts enkele weerhouden, van hun toegangskaart gebruik te maken — sprak Vrijdagavond 13 dezer de Heer van Slaveren, voorzitter van de Centrale Commissie voor de Filmkeuring, over „de film in dienst van de Voorlichting“.

Opmerkelijk beschouwd misschien een voor velen weinig aantrekkelijk onderwerp, en zoals de Heer v. Slaveren zelf opmerkte: „Geen onderwerp, dat een uitverkochte zaal voorspelt.“

Maar hoe smakelijk weet de Heer v. Slaveren deze materie op te dissen. Via een met grappen en kwinkslagen doorspekte uiteenzetting werden de aanwezigen van de kracht van de film als voorlichtingsmiddel overtuigd. Uit het feit, dat in 1946 in Nederland — waar slechts 200 van de 900 gemeenten een bioscoop bezitten — ruim 88 miljoen mensen de bioscoop bezochten, besloten voorstellingsgen. e.d. nog niet meegerende, blijkt wel, dat de film als voorlichtingsmiddel niet onderschat moet worden. De controle die men hierop bij de film heeft, aan de hand van het aantal verstrekte plaatsbewijzen, ontbreekt bij pers en radio.

Als voorlichtingsmiddel komen in de eerste plaats het journaal en de documentaire — dat deze voorlichting ook van zeer nadelige invloed kon zijn, hebben wij in de bezetingstijd ondervonden, toen de film in dienst stond van leugen en bedrog — maar daarnaast heeft ook de speelfilm meestal een voorlichtende tendens, al moet hierbij worden opgemerkt, dat de noot liegende ca-

mera bij de speelfilm dikwijls wel ligt, omdat de vertoonde beelden, hoe werkelijk ze ook mogen aandoen, meestal in de studio opgebouwde imitaties van die werkelijkheid zijn. Maar ook bij de speelfilm is een streven merkbaar, om de werkelijkheid zelf te filmen en niet eerst na te bootsen. Mannen als Cavallanti, Greerson enz. moeten hier worden genoemd. Van eerstgenoemde draait de na de pauze de welhaast wereldberoemde documentaire „Nightmail“, die de nachtpostverbinding Londen—Edinburgh behandelt. Hier geen acteurs, maar arbeiders en beamten in hun werk. Hier geen decors, maar de werkelijkheid zelf, die gefilmd werd. Dus goede voorlichting in optimale vorm.

Verder zagen wij nog een 3-lid documentaire van de Voorburgse cineast Rudi Hornecker, stuk voor stuk 100 procent film, met verrassende vondsten en vlotte montage en tot slot nog een aantal journaal-films en een „drama“ anno 1905.

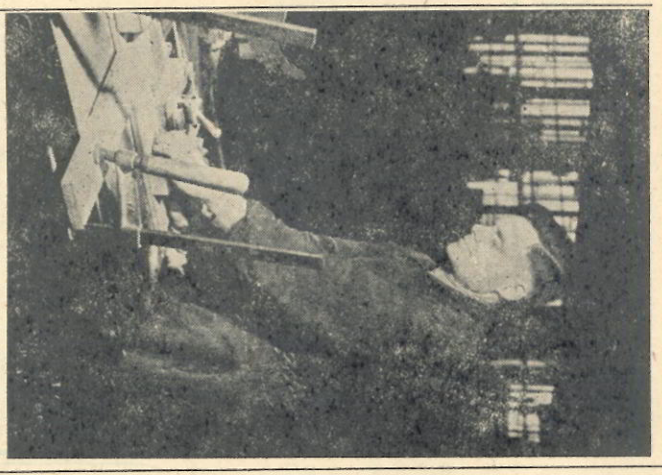
Al met al een zeer geslaagde avond en wanneer de Heer v. Slaveren nog eens in ons midden is — hetgeen, naar wij hopen, spoedig weer het geval zal zijn — zal de bioscoopzaal zeker weer gevuld zijn, hoe Jammer dat het kantoor zo slecht was verlegenvoerdigd. Zitten daar misschien hoofdzakelijk tegenstanders van de film? Dan moeten zij de volgende keer zeker komen. Want als de slechte film, door zijn stimulerende karakter, zeer slecht is, dan volgt daar uit, dat de goede film ook zeer goed is!

Een machinaal houtbewerker is deze week ons slachtoffer, K. C. v. d. Meulen is zijn naam en in ons houtbedrijf verricht hij voorbereidingen aan het massieve hout.

DE WILLEKEURIGE GREEP

Lintzaag, vlakbank, vandiklebank en cirkelzaag zijn z'n dagelijkse vrienden en met behulp hiervan levert hij uitstekende prestaties. Vrijtijdsbesteding?

Een gezin en twee kinderen zeggen al veel. Toch wordt het overgrote deel van zijn vrije tijd besteed aan het vakbondwerk. Hij is tweede secretaris van de moderne Meubelmakersbond en tevens een zeer actief propagandist hiervoor. In dit verband betreurt hij het, dat de mannen van de houtvleugel minder georganiseerd zijn dan hun collega's. Vele kernachtige gezegden komen van zijn lippen en zo zijn wij het vol-

komen met hem eens, dat Nederland weer tot een gezond en welverand land zal gaan behoren, als wij allen de handen uit de mouwen steken, en flink aanpakken.

ONS GEZIN

Woensdag 3 Maart a.s. te 8 uur in de bioscoopzaal van de fabriek Maanweg.

Lezing met film.

Onze personeelschef Dr. J. H. Scherer spreekt over:

ONS GEZIN IN DE BUITENWERELD

Terwijl na de pauze de prachtige film van de beroemde Engelse regisseur David Lean

„This happy breed“

(„Wat leven we toch gelukkig“)

vertoond zal worden.

Gratis bewijzen van toegang voor deze avond zijn verkrijgbaar **Maandag en Dinsdag 2 Maart a.s.** tijdens de pauze in de wachtkamer.

Ideënbuis

H. Hellensteban, afdeling Montage, zond een idee: verbetering aan standaardje voor afwerking van transformatorspoelen.

Beloning: f.5.— en 50 punten.

Er werd . . .

een brochure uitgegeven door Mr. Dr. A. van Rhijn over de na-oorlogse sociale politiek.

Het is voor elke Nederlander van groot belang kennis te nemen van de belangrijke sociale verbeteringen welke na de oorlog tot stand gekomen zijn.

Te bestellen op het Kernspreekuur — kosten f. 0,15.

KERNSPREKKUR

A.s. Maandag houdt de Kernspreekuur in Wackkumer 2 (begane grond) tijdens de middag-pauze. Aanwezig zijn:

De pauze
Mej. Haarloo
Hr. Vreeken

De pauze
Hr. Burghoorn
Hr. Simons

Goed beschouwd

Goed beschouwd zijn er eigenlijk nog te veel onder ons personeel die weinig meer van de Kern afweten dan dat ze deze al of niet mee hebben helpen kiezen.

Men weet dan over het algemeen ook nog wel dat de Kernleden op gezette tijden, net als de dokter en de tandarts, spreekuur houden.

De kern doet echter meer dan naar klachten en kwalen luisteren op 't spreekuur. Wat dan zoal, willen wij U in de komende weken gaan vertellen.

Allen die desijds hun stem uitbrengen en daarmee de Kern zoals deze thans bestaat, hun vertrouwen schonken, hebben het recht om te weten of hun belangen zo goed mogelijk worden behartigd.

Ditmaal willen we het alleen over het spreekuur hebben.

Er zijn mensen die liever niet naar een fondspreekuur gaan, omdat ze daar zo lang moeten wachten.

Komt U echter op het Kernspreekuur, dan hebt U daar beslist geen last van. U houdt daarna altijd nog tijd genoeg over om Uw brood te eten.

Nummer 114

het V.D.H-tje

28 Februari 1948

WEEKLIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL

Radio- en Stofzuigerfabriek: **Maanweg - Den Haag**

Motorenfabriek: **Abstederdijk - Utrecht**

VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND

Rijwielfabriek De Kroon: **Laakweg - Den Haag**

Verkoopkantoor: **Maanweg - Den Haag**

De heer A. de JONG verlaat onze dienst

LOPENDE BAND WAS ZIJN DOMEIN

Toon de heer A. de Jong zijn bekende boek Arbeidsymphonie opdroeg. „Aan hen die moed hebben“, moet hij daar in gedachten aan hebben toegevoegd: „omdat ik van zulke mensen houd“.

De moed die hij bedoelt is de geestkracht zich te verheffen boven het niveau waarop men staat, de wil om vooruit te komen door zijn gehele persoonlijkheid in dienst te stellen van de mensheid, in engere zin het bedrijf waar men werkt.

Vandaag verlaat de heer de Jong onze dienst, na sedert 1929 volop en met alle kracht die in hem was te hebben medegewerkt aan de groei van VDH. Hij begon als chef van de montage in de Stortenbekerstraat — een afdeling met twee lopende banden — en eindigt als adviseur van de Directie in de fabriek Utrecht, waar hij belast was met het op gang brengen van de montagebanden.

Dit is typerend voor zijn levensloop in ons bedrijf. De lopende band is zijn domein; hij kent alle problemen die zich bij deze wijze van produceren voordoen. Problemen ten aanzien van inrichting, materiaalvoorziening en leiding, en wie zijn boeken: „Arbeidsymphonie“ en „De lopende band“ kent, kan zich niet onttrekken aan de indruk dat hier een man aan het woord is die de gestelde problemen van nabij kent en ze op wil lossen, gedreven door de grote liefde voor zijn medemens.

Als chef van onze montagefabriek was hij zeer gezien niet alleen bij de bazen die hij voorging in stijlheid en onvoorwaardelijke plichtsbetrachting, doch ook bij zijn personeel, dat hij bij voorkomende gelegenheden toesprak. Die toespraken van de heer de Jong herinnert ieder zich: hij was een uitstekend redenaar die zijn mening duidelijk en op bezielende wijze naar voren wist te brengen. En wat de oudgedienden allen ook naar voren brengen is de prettige herinnering aan de tijd van de Laakweg, toen de heer de Jong daar een montagefabriek leidde, die klonk als een klok.

Hij verlaat onze dienst vandaag op eigen verzoek om zich als zelfstandig adviseur met zijn uitgebreide kennis van zaken in dienst te stellen van het Nederlandse bedrijfsleven en wij, die zijn organisatietalent en initiatief kennen, twijfelen er niet aan dat hij ook in deze nieuwe taak evenzeer zal slagen als hij slaagde in elke andere taak die hij zich voornam te volbrengen.

Mijnheer de Jong, het ga U goed.

CURSUSSEN VAN DE VOLKSHOGESCHOOL

Cursus voor meisjes en jonge vrouwen 26 April—7 Mei.

Algemene cursus voor meisjes en jonge vrouwen van stad en land. Deze cursus zal zich in het bijzonder richten op „de vrouw in haar werk, en haar vrije tijd“. De maatschappelijke positie van de vrouw in de stad en op het land, in het bedrijf, maar ook in het gezin, zal worden besproken.

Welke ontwikkelings- en ontspanningsmogelijkheden zijn er? Hoe verhouden stad en platteland zich in dit opzicht?

Naast deze vragen en onderwerpen zal er aandacht worden besteed aan de maatschappelijke positie van de vrouw in de stad en op het land, in het bedrijf, maar ook in het gezin, zal worden besproken.

Welke ontwikkelings- en ontspanningsmogelijkheden zijn er? Hoe verhouden stad en platteland zich in dit opzicht?

Naast deze vragen en onderwerpen zal er aandacht worden besteed aan de maatschappelijke positie van de vrouw in de stad en op het land, in het bedrijf, maar ook in het gezin, zal worden besproken.

Waarom wij deze opsomming van cursussen van de Volkshogeschool geven? Mogen wij antwoorden met een wedervraag? Heeft U al eens een Volkshogeschool-cursus meegemaakt? Neen, dan bent U nu in de gelegenheid U voor één van de bovengenoemde cursussen op te geven.

De opleidingscommissie heeft van de Directie toestemming verkregen, om, in overleg met de betrokken afdelingschef aan elk der bovengenoemde cursussen twee leden van het personeel te laten deelnemen. De kosten van deze 14-daagse cursussen bedragen slechts f.20.—, met behoud van loon en vacante.

Bedrijfsleven en overheid hebben thans in Nederland meer dan ooit behoefte, zich allean aan goed onderlegde en technisch bekwaame krachten, maar bovenal ook aan mensen, die gevoel van verantwoordelijkheid bezitten en begrip hebben van de taak en de plaats die zij in het geheel van onderneming, overheidsdienst, of ambtelijke wereld hebben.

In de gemeenschappelijke avondsprekingen, die door bekwame deskundigen worden ingeleid, worden belangrijke onderwerpen behandeld, in verband met bedrijfsorganisatie, economie, sociologie, enz.

Rockanje Z.H. Volkshogeschool „Olaetsduyn“ Volkshogeschool voor Jongemannen 12—24 April.

Algemene cursus voor jongemannen, waar in het bijzonder de welvaartspositie van Nederland zal worden bestudeerd en waar een antwoord zal worden gezocht op de vraag: hoe Nederland zijn weg moet vinden uit het dieptepunt van het ogenblik naar een nieuwe welvaart. We denken hierbij niet alleen aan een economische welvaart, maar aan een opbloei van het gehele maatschappelijke leven.

Het zoeken naar dit antwoord is daarom zo belangrijk, omdat dit tegelijk de persoonlijke verantwoordelijkheid van ieder mens vaststelt.

Posterkeer tussen onze fabrieken

Met ingang van 1 Maart 1948 zal voor het postverkeer tussen de drie VDH fabriekscomplexen gebruik gemaakt worden van de bestaande vrachtwagen — resp. koeriersdienst.

Voor het onbetreftelijk functioneren van dit postverkeer is het dringend noodzakelijk, dat de afzenders van brieven en andere poststukken de volgende algemene regels in acht nemen.

Schrijf in duidelijk leesbaar schrift naam en afdeling van de geadresseerde in de hiervoor bestemde ruimte van de boodschappenvolpoepe onder toewoering van één der onderstreepte letters C, U, M en K, indien de bedoelde functionaris tot het Hoofdkantoor resp. tot de fabriek Utrecht, Maanweg of de Kroon behoort.

Deponeer de boodschappenvolpoepe in het hiervoor bestemde bakje.

Gebruik geen half of drie kwart versleten enveloppen, maar ruil deze bij de boodschappendienst in tegen bruikbare.

Ook het bevattingsvermogen van een boodschappenvolpoepe heeft zijn grenzen; prop er dus niet te veel stukken in. Ook is hij niet geschikt als verpakking van metaalen of houten onderdelen.

Neem geen risico, dat de enveloppe schavert en de inhoud zoekraakt.

ELECTRICITEITSVOORZIENING IN ONS LAND

Slot

Keren wij nu voor een ogenblik terug van het platteland naar de steden. Wij zien dan dat in 1889 de stad 's-Gravenhage een voor die tijd groots opgezette centrale kreeg met een vermogen van 600 kW, eigenlijk een grote blokkentrale, voor stroomlevering aan het stadscentrum.

Eigenaardig is de ontwikkeling in 's lands hoofdstad geweest. Gelijk in het begin van dit artikel gezegd, kwamen hier aldra vele blokkentralen in gebruik. Er waren reeds in de aanvang verschillende ondernemers haptig op een concessie voor het verlichten van een groter deel van de stad dan door een of enkele woonblokken kon worden beslagen. Het moet echter worden gezegd, dat het gemeentebestuur niet bepaald het tot stand komen van dergelijke plannen aanmoedigde. Integendeel kan men van wettouwen, om niet te zeggen tegenwerking, spreken, als gevolg van angst bij de vroede vaderen voor concurrentie aan de gasfabriek.

Voor de ondernemers, die het tenslotte tot een concessie brachten is de N.V. „Electra“ de belangrijkste gebelken, en de anderen onder U, voor zover zij Amsterdammers zijn of waren, zullen zich deze maatschappij nog wel herinneren. Zij vond haar oorsprong in de blokkentrale, welke hoofdzakelijk de drukkerij „Het Nieuws van den Dag“, benevens enkele naburige café's en winkels van stroom voorzagen. Toen in 1888 de vergunning werd uitgebreid over aangrenzende blokken, werd de centrale uitgebreid en reeds het volgende jaar werd éénphasewisselstroom opgewerkt met een frequentie van 500 per seconden per minuut en een spanning van 2000 V.

De distributie van deze stroom vond plaats door middel van ondergrondse kabels met concentrische aders, die in elk aangesloten perceel werden ingevoerd, waar zij op een „huistransformator“ werden aangesloten. De spanning voor de verlichting bedroeg 36 V, terwijl later ook 72 V (voor kooldraadgluulampen) werd toegepast.

In 1892 werd een nieuwe grote centrale in bedrijf genomen aan de Haartemmerweg, waarvan het gebouw thans nog aanwezig is. Een gemeentelijke centrale kwam eerst in 1903 in bedrijf; Electra bleef echter nog tot 1913 doorwerken.

Daar wij ons in dit artikel bewust wilden bepalen tot het allererste begin van de electriciteitsvoorziening, gaan wij niet verder dan een 50-tal jaren geleden, dus tot het einde van de vorige eeuw, toen de periode van experimenten was afgelopen en een meer geregelde gang van zaken ontstond, waarbij de overheid hoe langer hoe meer de rol van ondernemer ging overnemen van de particuliere pioniers. De elektrische energie werd toen nog vrijwel geheel voor verlichting gebruikt, hoewel er al vele fabrieken en werkplaatsen overgingen tot eigen stroomopwekking voor de aandrijving van hun werktuigen. Wij willen echter dit artikel besluiten met nog een enkel woord over een electriciteits-toepassing die reeds vrij spoedig ook in ons land de openbare belangstelling kwam opwekken, nl. de elektrische tractie. Hiervan ligt de bakermat in Den Haag. Reeds in 1887 was een aanvraag tot toestemming tot het inrichten van een elektrische tramdienst tussen Den Haag en Scheveningen bij het gemeentebestuur ingezonden, doch Den Haag zou Den Haag niet zijn, als dit verzoek onmiddellijk zou zijn afgedaan. Het werd 1890 eer de eerste, door accumulatoren ge-

AAN WIE DE SCHULD

„Daar heb je hem weer Loes,“ fluisterde het meisje haar buurvrouw aan de band toe, „ginds achter de band rechts van de onze.“

„Wie bedoel je, Elij?“

„Daar hem ginds, de fabriekspolite.“

„Nou, wat zou dat? Heb je wat op je geweten?“

„Neen hoor, Loes. Zo moet je 't niet opvatten. Maar ik vind het toch altijd eng hoor.“

„Je bent niet wijs, meld. Als je niets misdaan hebt, laat je hem rustig schuiven. Hij zal je niet openen.“

„Neen, maar hij heeft enge ogen, net of hij dwars door je heen kijkt.“

„Nou, laat hem kijken. Je bent mal.“

„Maar zeg eens, Loes, vind jij dat

visiteren niet akelig? Ik voel me er altijd beledigd door. Elke dag als ik die trap opga en ik zie Ester daar staan, slaat het me in de benen en ik voel me pas opgelucht, als hij niets tegen me gezegd heeft.“

„Och Elij, kind ik heb je al gezegd: je bent mal. Natuurlijk vind ik 't ook niet lollij, als ik eens gewiststeerd word. Maar als ik niets gepast heb, nou, wat dan nog?“

„O Loes, ik voel 't altijd als zo'n belediging. Laatst was ik in 't kamer-tje tegelijk met een juf van 't kantoor boven. Nou, die was me even geladen, ze vertikte het gewoon; zei, dat ze boven een speciale vertrouwenspositie had en was razend, dat zij ook gevisiteerd moest worden.“

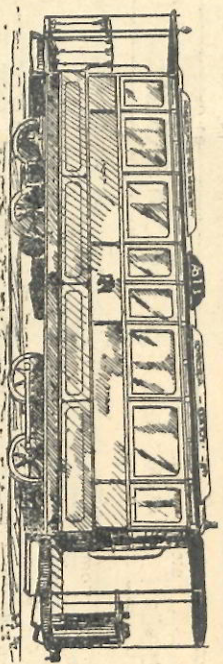
„Dan vind ik haar er helemaal naast te zijn. Als iedereen aan visitatie onderworpen is, dan ook niemand uitzonderd. Als je niets op je geweten hebt, behoeft je je er niet dik over te maken, dat zeg ik maar!“

„Maar Loes, waarom is 't nodig, dat we allemaal eraan bloedgesteld worden?“

„Dat vind ik juist het grevende.“

„Daar moet je Ester en zijn mensen niet op aankijken. Hij staat hier in de hal ook te speuren. Dat is zijn taak. Maar dat dit nodig is, aan wie de schuld? Daar weet je, zelf wel het antwoord op, is 't niet?“

maar een elektrische trein, waarvoor geen vergunning was verleend. Deze wijze van tractie werd aan het einde van de vorige eeuw vervangen door het systeem dat wij allen kennen, n.l. met centrale en bovenleiding. Volledigheidshalve kunnen wij nog vermelden, dat de grootst bereikbare snelheid 20 km. per uur was en dat één lading toereikend was voor 5 ritten tussen Scheveningen en het Plein. Het verwisselen van een uitgeputte accu tegen een verse in het

Hagenaars kunnen zich het enorme lawaai van deze motortrams nog zeer goed herinneren.

Ondanks deze niet zeer bemoedigende ervaringen begon men in October 1892 toch nog proeven te doen met een accumulatorenlocomotief, trekmaschine genaamd, die enige gewone paardetransmissies voorttrok. De motor werd echter reeds spoedig overbelast en de gemeente verbodde de toepassing van dergelijke verkeeremiddelen weliswaar, als zijnde dit geen elektrische tram.

Postverkeer tussen onze fabrieken

(vervolg van pag. 1)

e. Hebt U op Zaterdag dringende post voor een ander fabriekscomplex, levert U die dan tijdig in bij de postkamer. Deze poststukken worden dan door de P.I.T. behandeld.

f. Voor inlichtingen en klachten gelieve men zich te wenden tot de heer Kroon, afdeling Verkeer, Hoofdkantoor, telefoon 35 07 127.

laadstation te Scheveningen duurde 12 minuten.

Wij hopen U met het voorgaande historische overzicht niet verrerd te hebben, doch inwendig Uw belangstelling weer eens te hebben opgewekt voor de electriciteitsvoorziening, welke thans van een zo ingrijpend belang is voor de samenleving, hoewel we dit niet steeds bespreken. De duistere winter van 1944 - 1945 was er voor nodig om ons te doen gevoelen hoeveel wij aan haar te danken hebben.

Het wekelijkse spreekuur van de HAAGSE KERN

A.s. Maandag houdt de Kern spreekuur in de wachtkamer 2 (begane grond).

Aanwezig zijn:
Te pauze
Hr. de Geus
Hr. Jansen
2e pauze
Mev. Verwaal
Hr. Kauer

ER WERD

... een volgende stap gezet op de weg naar ons „Centrale Gereedschapmagazijn“. Het hek is er, Lasthuis heeft zijn domein betrokken en de kaliber-kasten natuurlijk meegenomen!

Bij de heer Caron is de timmer-ploeg hard bezig om aan de overige meubels te helpen, zodat alles „model“ wordt.

... op het Productie Bureau gestart met de definitieve tekortenstaat. Ook deze maatregel vormt een onderdeel van de actie: **TWEE WEKEN VOORRAAD IN HET MAGAZIJN!**

Den Haag heeft hiervoor zijn volle steun beloofd en daar houden wij ze aan!

... voor het eerst een nieuwe steekproeven-regeling ingezet. Inplaats van Dinsdag en Vrijdag komt nu elke ochtend iemand uit Den Haag om de productie van de vorige dag af te nemen. Dus minder risico en een meer gelijkmatige stroom van uitgaande producten. Die steekproefcontrole bezorgt ons nog wel eens koudde rillingen. Maar de oorzaak daarvan ligt bij ons: Onze kwaliteit moet zo worden, dat wij ons safe voelen.

Zo, dat wij van een afgeleverde partij zeggen: zoek maar wat je wilt, fouten zul je niet vinden! En natuurlijk hebben wij leverer de fout in eigen huis ontdekt, dan door een ontvreemde klant.

... aan de heren Legendijk, Ehrenburg en v. d. Burg is dan ook zeker wel een pluin op z'n plaats, over de enhoussate wijze waarop zij hun taak verrichten en de hulp die zij ons verder geven.

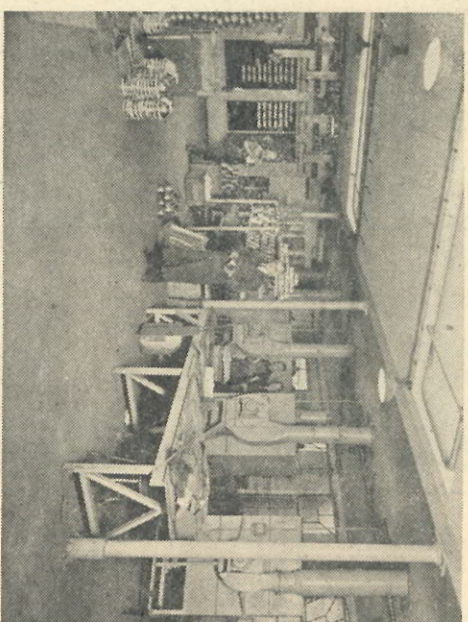
Wel wijzen wij hen nog op bepaalde boosdoeners die er in Den Haag moeten zitten. Wij krijgen tenminste nog veel onderdelen, die ons met diepe droefheid vervullen!

... op de Montage afscheid genomen van de Hongaarse Poesta. Petó die vanaf Maart weer in Den Haag werkt, heeft alles meegenomen. Wist U, dat Petó jaagt? Zou dat verband houden met die Poesta? Hij komt nu op de Maanweg premie-jagen. In ieder geval van hard werken is hij niet bang!

... ook hier, in kleinere kring van Hr. de Jong afscheid genomen. Onze wensen en belangstelling vergezellen hem bij zijn nieuwe werkzaamheden.

DE OUDE NABEWERKING

een foto van de Nabewerking-afdeling

Onze fabriek uitkomende, loop ik de mooie singel op, de brug over, dan een straat door, weer een straat door, een steeg in en sta dan voor een achteraf-deur.

Net zo min als die deur grote verrachtingen wekt, vormen de drie-ruimten erachter een ideale werkgelegenheid; verre van dat. De slijperij; donker, stofnevel met onvolledende afzuiging. De toverkeuken, primitief, een beetje glimberig met onvoldoende afzuiging.

(U zult niet geloven, dat daar b.v. die 1000 sieraamen per week een „finis“ kregen.) De rest, rammelig en gebrekkig geouillend. Alles bij elkaar zijn het arbeidsomstandigheden die wij in onze fabrieken nergens vinden. (De plannen voor een kleine, maar „up to date“ nabewerking, worden — zoals U weet — in de komende maanden uitgevoerd.)

Ook brengt de behuizing in dit bouwseel met zich mede, dat men een beetje stief-kind is, ten aanzien van de publieke belangstelling, want behalve Hr. Carsouw zijn er maar enkelen die zich regelmatig laten zien. Op zich zelf is dit een compliment. Het betekent, dat men zichzelf redt, zijn belofte nakomt en voor zijn taak staat.

Allicht worden er ook fouten gemaakt, maar er leeft in deze speloken, wat elders zo dikwijls in de verdrukking komt: „common sense, of te wel „gezond verstand“.

Men heeft er zijn speciale manier van doen, is baas in eigen huis en..... wanneer er wat extra's gedaan moet worden laten ze

je nooit in de steek! Hr. v. Beem, we gaan een mooie afdeling voor U en Uw mensen bouwen en daarmee zal het wel gaan als met een nieuw pak.

GESCHREVEN PORTRET

Klein van stuk,
Donker haar
altijd druk
toch steeds klaar.
Geen meedogen
Argus ogen
als een kraai
beetje haai.
Centen keur
goed humeur
naast de kas
steeds van pas.
Zeg 't maar gauw
't is een vrouw.

DEN HAAG

THE WORLD AT WAR

Op de bibliotheek ligt ter inzage een Amerikaanse publicatie

„THE WORLD AT WAR“
Te bestellen tot Woensdagavond a.s. bij de bibliotheek.

416 pagina's f 0.75

MAANWEG

ONS GEZIN de wereld rondom

Aanstaande Woensdagavond, 3 Maart om 8 uur, zal Dr. Scheurer, chef afdeling Personeelszaken, op verzoek van de Kern, in de filmzaal een causerie houden over bovenstaand onderwerp.

We leven allen in een gezin, heet zij als kind hetzij als man of vrouw, vader of moeder. Met dat gezin leven we niet op een eiland, maar midden in een wereld van allerlei menselijke acties en groepen. Welke invloed heeft die wereld rondom ons gezin op ons huuselijk leven? Welke krachten gaan er van ons gezin uit op die buitenwereld? Wat is er tegenwoordig in 't groot daar rondom ons gezin aan de gang? Over dit interessante onderwerp zullen we Woensdagavond het één en ander horen en kunnen we onze vragen stellen. Dit raakt ons allen en daarom verwacht de Kern U in grote getale.

Na de causerie van Dr. Scheurer zal worden vertoond de prachtige film „Wat leven we gelukkig“ („This happy breed“) van Noel Coward en David Lean. Zij die „Brief en Counter“ hebben gezien, zullen zich misschien deze namen herinneren.

Aan een beschouwing van de bekende filmcriticus L. J. Jordaan ontleenen wij het volgende:

„This happy breed“ houdt U vast door zijn bijna onstellige levenscheitheid en zijn voortreffelijke rolbezetting. Maar achter dit alles voelt men de figuur van Noel Coward, die een belangrijke gedachte vorm wist te geven, met eigen inzichten en eigen middelen.“

U ziet, het belooft een interessante avond te worden.

Kaarten hiervoor kunnen worden gehaald op het Kernspreekuur a.s. Maandag en Dinsdag in de pauze in wachtkamer 2.

ER WERD

aan de Parkweg te Voorburg een nieuwe eilande ingericht, waar de Voorburgers de VDH-handboormachines worden getoond en gedemonstreerd. Wanneer men buiten op de knop drukt gaat in de eilande het open-gewerkte model van een handboormachine draaien. Een attractie waar veel belangstelling voor is.

— deze week behoorlijk koude gelieden in Nederland, maar niet aan de Maanweg, waar de ketels van het nieuwe en het oude ketelhuis samen een 10-ton kolen per dag verwerken en zorgden dat niet alleen de galvanische baden maar ook de VDH-ers goed op temperatuur bleven.

— door de koude die ons te elfder ure nog kwam verassen een grote vraag teweeggebracht naar de ERES verwarmingsdeksels. Wie zo'n deken heeft weet niet meer wat koude voelen zijn.

— op de Montage een zeer goede pres-tatie geleverd door de KY 465 band, die niet alleen een zeer hoge productie haalde, doch bovendien zeer weinig fouten maakte. De KY 466 band die deze dagen aanliep werd geïnstrueerd volgens BKT-systeem en met zeer goede resultaten gezien de productie die nu al bemoedigend hoog is.

De heer KENNEDY jubileert

Toen de heer W. F. Kennedy op 2 September 1935 in dienst trad bij Van der Heem & Bloemsma kwam hij regelrecht van de M.I.S. Hij werd geplaatst op het stofzuigerlaboratorium dat toen, evenals zovele afdelingen, gehuisvest was in een der woonhuizen naast en nabij de fabriek Stortenbekerstraat. Het stofzuigerlaboratorium was ingedeeld in de keuken, wellicht omdat men meende dat slechts in een keuken met nieuwe vindingen kon worden geëxperimenteerd. De apparatuur die men had was bescheiden: een apparaat voor het meten van de luchtverplaatsing, Wattmeter, Volt- en Tachometer, maar het scheen wel voldoende te zijn, gezien de voortreffelijke kwaliteit van de stofzuigers die men in die keuken uitdacht.

Nu, 12½ jaar later, beschikt het stofzuigerlaboratorium over een nieuwe naam: motorenlaboratorium, een uitgebreide apparatuur en bewerkt men een gebied dat naast stofzuigers, nu ook electromotoren, zelfrijvers, boormachines, ventilatoren en strijkijzers omvat. Aan deze groei is door de heer Kennedy krachtig medegewerkt. Hier staat hij aan de rijdbare meelinstallatie die hij tijdens de oorlog ontwierp en die door de proefabriek bij stukjes en beetjes werd uitgevoerd. Het is een regelbare transformator voor het op verschillende spanningen kunnen meten van motoren tot een vermogen van 3 p.k.

Dinsdag 2 Maart a.s. is de heer Kennedy 12½ jaar in onze dienst, aan belangstelling zal het hem niet ontbreken, want hij heeft in onze bedrijven vele vrienden.

Namens de lezers: gefeliciteerd!

BURGERLIJKE STAND

Elisabeth Johanna, dochter van C. de Boer, afdeling Nabewerking op 10-2-1948.

Gehuwd:

Mef. J. Lodewijk, altd. Montage met Th. Wubbeling op 17-3-1948.

Gebooren: Adriana Johanna, dochter van J. C. Schotel, afdeling Montage op 19-2-1948. Rudi, zoon van W. v. d. Klooster, afdeling Huisvesting op 18-2-1948.

BRIDGEPRIVE

Van verschillende zijden is de wens naar voren gekomen om onze gezellige bridge-avonden weer nieuw leven in te blazen. Op Woensdag 10 Maart zal dan ook in de kleine cantine om 7.45 een bridge-drive gehouden worden voor VDH-ers en introducties. Inschrijvingen tot 6 Maart richten aan Hr. Telenburg, Altd. Organisatie, tel. 147. Zodra bekend is op hoeveel deelnemers gerekend kan worden zal beslist worden — rekening houdend met de wens der meerderheid — volgens welk systeem op deze avond gespeeld zal worden. Inschrijfgeld 0,75 per persoon.

Nummer 115

het V.D.H-tje

6 Maart 1948

WEEKLIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL

VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND

Radio- en Stofzuigerfabriek: Maanweg - Den Haag

Motorenfabriek: Absterderdijk - Utrecht

Rijwielafabriek De Kroon: Laakweg - Den Haag

Verkoopkantoor: Maanweg - Den Haag

Nog dit jaar radio's van HONDERD GULDEN

Nieuwe techniek maakt het mogelijk

Door het toepassen van een nieuwe techniek is het mogelijk geworden eenvoudige radio-ontvangers te fabriceren, die in de winkel niet meer dan honderd gulden zullen kosten. Dit is geen toekomstmuziek, nog dit jaar gaan wij produceren.

Die prijs zal dan nog verhoogd moeten worden met 15% weelbelasting, zolang de overheid ook deze eenvoudige apparaten als luxe blijft kwalificeren.

Dat dit nieuwe toestel tegen zo'n lage prijs kan worden geleverd is te danken aan het toepassen van nieuwe constructies en vindingen en het weglaten van verfijningen en luxe die onze traditionele toestellen kenmerken.

Voor honderd gulden kan men zich een toestel kopen waarmee men de binnen- en buitenlandse stations van 200—500 m goed kan ontvangen en dat een behoorlijk geluid geeft.

Populair uitgedrukt is het een prima luid-spreeker voorzien van een eenvoudig ont-wangedeelte, sam ngebouwd in een kastje en in staat stellend tot behoorlijke ontvangst van alle zenders tussen 200—500 m. Dit welhaast sensationele nieuws komt tegelijk met de mededeling dat de P.T.T. een bedrag van 50 miljoen gulden heeft aangeraamd voor herstel en uitbreiding van haar radiocentrales.

Men vraagt zich af: wat kan de staat nu beter doen: goedkope radio toestellen laten maken of radiocentrales uitbreiden?

Een eenvoudig rekenvoorbeeld leert dat men voor 50 miljoen gulden, een half miljoen radio toestellen kan kopen, dus voldoende om ieder die thans bij de distributie is aangekomen een eigen toestel te geven, een eigen toestel gefabriceerd in Nederlandse fabrieken en verkocht door de radiohandel. Daarmede verschafte men dus werkgelegenheid en houdt een industrie in stand die zich na de bevrijding direct op export toelagde, aldus waardevolle devisa's verdiende. Met het nieuwe toestel kan direct op de buitenlandse markt worden geconcurrereerd.

Bovendien kan de productie nog dit jaar beginnen, in de bestaande behoefte kan dus veel sneller voorzien worden door de radio-industrie dan door de radiocentrales, die slechts langzaam zullen kunnen worden uitgebreid.

Men staat dus voor de keuze: of geleverheid geven goedkope toestellen te maken, of de radio distributie uitbreiden. Voor de radio distributie pleit eigenlijk niets, want wat zij biedt, biedt het nieuwe toestel ook,

en meer. Ontvangst van méér zenders en beter geluid.

Bovendien bereikt men dan dat de Nederlanders weer in groter getale beschikken over een eigen toestel. Men is eigenaar in plaats van huurder.

De nationale industrie krijgt door de creatie van dit nieuwe toestel een nieuwe markt en zal zich mede dank zij deze ook op de buitenlandse markt kunnen handhaven. Daarmede wordt een werkgelegenheid voor tienduizenden personen behouden.

En als wij bedenken, dat de radio ons tijdens de vorige oorlog niet afsloot van de vrije wereld, maar degelijks het nieuws bracht dat ons op de been hield, dan getuigt het van weinig inzicht dat men ons volk dit communicatiemiddel ontheeft door han en bloe aan te sluiten op de radiocentrales, die ons tijdens de oorlog op niets dan leugens en valse voorlichting onthaalden.

HAI EEN ERRESI

In het Vrije Volk stond onder dit hoofd de uitslag van de A.B.C. merkenprijsvraag. De tweede prijs was een stofzuiger, die enthousiast ontvangen werd.....

Enige huizen verder op Kalf 54, werd de jeugdige mevrouw C. Griffzenhout in een echt Zaans woninkje aan de wasstobbe ver-rast. Zij was het die door haar schoonzusster ontrent de gewonnen stofzuiger werd ingelicht.

„Mijn man en ik waren net in zo'n pessimistische bui. In één week verloren wij ons mooie schaap en een goede kip. En toen deze tijding.“

En juist een stofzuiger. Is 't niet, Jan? (dit tot haar man), dat dat 't eerste was, wat ik nog moest hebben.“

Het spontane vrouwtje pakt intussen de doos uit. De poos en de hond draaien er om heen.

„HAI EEN ERRESI!“ JUICHTE ZIJ.

„Kind wat een prachtige!“ zegt een zuster die juist binnenkomt. En nadat de fotograaf ook hier zijn plaatje geknipp had, lieten wij op het Kalf twee dol-gelukkige gezinnen achter.

Ons Verkoopkantoor kreeg een boete van 500 Cruzeiros (75 gulden) van de Braziliaanse douane omdat wij voor een zending een gewicht opgaven van 225,6 kg, terwijl dit 228 kg bleek te zijn.

NAUWGEZETTE BRAZILIANEN

Wij doen ijerig mede in de export en onze producten vinden hun weg naar vele landen. Denk niet dat dit exporteren zo eenvoudig is. Er komt heel wat aan te pas. In de eerste plaats moeten de producten voldoen aan de buitenlandse eisen ten aanzien van vorm, afwerking, kwaliteit en prijs. Wij zijn niet de enigen die moeten exporteren om het hoofd boven water te houden. Er zijn veel concurrenten.

Toch — aangenomen dat een buitenlandse onze producten mooi en niet te duur vindt en ze bestellen wil, is daarmede de kous nog niet af. Er begint dan voor de importeur een lange weg met hindernissen, zoals import- en devisa-vergunningen en die eindigt pas als de goederen alle barrières hebben genomen en veilig in zijn magazijn binnen rijden.

Er zullen zich echter complicaties voordoen. Zo kreeg ons Verkoopkantoor bericht uit Brazilië dat de douane ons een boete van 500 Cruzeiros (f 75.—) had opgelegd omdat wij een verkeerd gewicht hadden opgegeven. De zending woog 228 kg en wij hadden opgegeven 225,6 kg.

Het verschil was dus 2,4 kg = 1% en daarvoor kregen wij nu boete.

„Zoets is toch om uit je vel te springen“ oordeelde men hier.

Het is inderdaad meer dan bar dat men voor zulk een kleine onnauwkeurigheid zo zwaar beboet wordt.

Wie nog niet wist wat nauwgezet is moge bij de Brazilianen in de leer gaan. Daar weet men hoe het moet. Nu is het ieder duidelijk dat dit soort nauwkeurigheid bij ons muggenzifterij heet. De cartonverpakking kan vocht hebben aangetrokken en daardoor zou het geringe verschil in gewicht al verklaard zijn. Het kan ook zijn dat wij met onze gewichtsp-gave wat aan de krappe kant zijn geweest, waardoor er geen speling meer over was.

Het kan ook zijn dat de Braziliaanse douane zo extra devisa's kweekt voor hun land. In ieder geval: het is bar en onze achting voor de Hollandse douane die zo noot op-treedt is er door gestegen, terwijl wij ons-zelf hebben voorgenoemen van die 75 gulden boete tenninste te leren:

1. dat men in de exporthandel op allerlei factoren bedacht moet zijn, waar men hier eenvoudig niet aan denkt;
 2. dat de Brazilianen het accurateste volk ter wereld zijn;
 3. dat wij bij onze gewichtspgave altijd moeten zorgen voor enige marge, in verband met vochtig worden.
- Dan hebben wij tenninste nog enig plezier van ons leergeld.